

<http://revped.ise.ro>

Print ISSN 0034-8678; Online ISSN: 2559 - 639X

## PICK-UPS FROM THE FORMULA OF A LIFETIME

FĂRÂME CULESE DIN FORMULA UNEI VIEȚI

Dan BADEA

*Journal of Pedagogy*, 2022 (2), 213 - 214

The online version of this article can be found at: <https://revped.ise.ro/en/category/2022/>



*This work is licensed under the Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.*

**Published by:**

**CENTRUL NAȚIONAL DE POLITICI ȘI EVALUARE ÎN EDUCAȚIE  
UNITATEA DE CERCETARE ÎN EDUCAȚIE**

<http://www.ise.ro/>

<https://rocnee.eu/>

**Further information about *Revista de Pedagogie* – *Journal of Pedagogy* can be found at:**

Editorial Policy: <http://revped.ise.ro/editorial-policy/>

Author Guidelines: <http://revped.ise.ro/en/author-guidelines/>

## FĂRÂME CULESE DIN FORMULA UNEI VIEȚI

Ceea ce mi-a rămas mai întâi de toate pe retina memoriei sunt generozitate și încredere insuflată celor din jurul său: tendința de a-ți ieși înainte cu brațele întinse și a te asculta ca pe cineva care promite și va confirma așteptările, deși tu nu ai dovedit mai nimic, deocamdată. Încât, până la urmă, începi să crești și tu în proprii-ți ochi. Nu e vorba, așadar, de o așteptare care să te țină încordat, ci de una capabilă să-ți dea elan și un sentiment de reconfortare.

Ți se oferă astfel un sprijin moral (aproape) necondiționat, neașteptat, pe care tu, unul, nici nu te-ai fi simțit capabil să îl ceri. Din tot felul de gesturi și atitudini, discrete, calme și calde, se proiectează asupra ta o atmosferă emanată de o pedagogie a cordialității.

Există o categorie de oameni (s-o numesc „retro”?) – din care și domnul Viorel Nicolescu face parte – care nu agreează să aibă câștig de cauză cu orice preț și să vină într-o eventuală confruntare intelectuală cu dovezi „zdrobitoare” pentru preopinent. Nu laudă o persoană, o formă de gândire sau o acțiune cu scopul de a devaloriza altceva sau pe altcineva. Conștiința lor axiologică, modelată după standarde culturale viabile, nu debordează în spirit hiper critic, de apostat neîmblânzit de nimic. Din comparația dintre standarde, criterii și însușiri ale lucrurilor rezultă dozaje fine ale interpretării, supuse riscului de a deveni evanescente din cauza scrutării lucrului din mai multe perspective.

Discreția, morală și intelectuală, a acestui tip uman, ce nu e calculată și nu izvorăște din resentiment, e dublată, în momentele ei de grație, de capacitatea de a imagina realul, lumea sub semnul unui fel de miraj al libertății (înțeleg astfel de ce, deși nu este unicul motiv, pe domnul Viorel Nicolescu l-a atras conceperea de către John Dewey a procesului de învățare ca schimbare și reconstrucție a experienței). Clipele, reflecțiile, actele noastre parcă ar poseda un halou, o energie care edifică. Ideile capătă o prezență consistentă și pot fi prinse în cercuri hermeneutice din ce în ce mai largi. Și asta se petrece dincolo de vicisitudinile vieții personale și ale istoriei, ba chiar în pofida

acestora. Căci, pe lângă conceptele de natură operatorie la care apelează, magistrul nostru a rămas călăuzit de mitologia sa subiectivă (alcătuită din „zei”, chiar dacă astăzi „decăzuți din drepturi” într-o măsură deloc neglijabilă: principii, valori, idealuri educative etc.). Un loc central îl ocupă „educatorii – misionari”, cei al căror „suflet este întotdeauna mai tare decât vitregia împrejurărilor”. Mai ales în vremuri de criză, de „incertitudine ontologică și socială, când însăși umanitatea decade și poate fi în pericol”, educatorul cu vocație – ne sugerează domnul Viorel Nicolescu – apare croit din stofa unui erou civilizator. Virtutea lui esențială ar fi, deci, tăria sufletească pusă în slujba celorlalți, fără de care știința de carte și arta de a comunica rămân literă moartă. E interesant că „misionarismul”, ca susținere spontană a mișcării pro schimbare, a cunoscut un reviriment după 1989, după care s-a stins la fel de repede cum apărut. Ce ne rămâne azi din acest crez, într-un mod indirect, ar fi ideea că eșafodajul reformei în educație are la bază formarea profesorilor de calitate, creativi, în absența cărora școala și societatea riscă să se ducă de râpă.

Un coleg de generație (Nicolae Sacaliș) l-a numit un „dewey-ist marginalizat”. Poate că da, poate că nu. Oricum, ingraturii i-a răspuns prin retractilitate, nu pozând în victimă. Dumnealui a rămas să slujească învățământul după puterile sale, conștient că „barbarii” vor căuta întotdeauna să asedieze cetatea educativă. „Barbarii” de orice fel, inclusiv cei ce zac înăuntrul nostru.

Dan Badea  
fost cercetător I.S.E.

The online version of this article can be found at:  
<http://revped.ise.ro/category/2022-en/>



*This work is licensed under the Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License.*

*To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.*

Versiunea online a acestui articol poate fi găsită la:  
<http://revped.ise.ro/category/2022-ro/>



*Această lucrare este licențiată sub Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License.*

*Pentru a vedea o copie a acestei licențe, vizitați <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/> sau trimiteți o scrisoare către Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, SUA.*